

„Przekształcanie przestrzeni dla podtrzymania życia”

prof. Marek Budzyński

Abstrakt:

Słowa kluczowe: Kultura, Natura, przeciwieństwo, jedność.

Używam je: Kultura jako całości kształt utrwalonego dorobku człowieka i procesów go tworzących.

Natura jako całości kształt procesu Stwarzania bez udziału Człowieka. Kultura niewątpliwie wykreowana w Naturze stanowi jej przeciwieństwo. Jedność przeciwieństw jest w kategoriach dalekowschodnich naturalną cechą procesu Stwarzania (Ewolucji).

Człowiek – obywatel miasta jest najwyższą wartością Miasta. Przestrzeń tworząca warunki podtrzymujące życie obywatela jest dla niego wartością podstawową, bo umożliwiającą mu życie, które dla każdego z nas jest bezcenne. Rytmy, cykle, powtórzenia, ciągłości to podstawa istnienia tych procesów tworzących i podtrzymujących Życie. Przypadki to zakłócenia modyfikujące stabilne cykle. Mogą być zarówno początkiem nowej, lepszej organizacji jak i entropii. Przeciwieństwo organizacji i entropii to z pozycji wartościowania przez człowieka jest tym samym co przeciwieństwo dobra i zła. Życie człowieka podtrzymuje zarówno Natura, jak i Kultura.

Miasta to organizacje lokalne Kultury. W przeciągu kilkudziesięciu lat staną się miejscem życia ~80% ludzkości ~7 mld ludzi. Miasto traktuję jak organizm ukształtowany przez świadome i spontaniczne działania człowieka.

Współczesna cywilizacja dąży do doskonałej atomizacji osoby i jej przestrzeni. Pieniądze, informacja, produkcja, usługa przepływają niezależnie od związków ludzi z przestrzenią.

Pewną Nadzieję budzi, że rodząca się społeczność wolnego przepływu informacji oparta jest na pojęciu sieci. Sieć ułożona na powierzchni kuli (Ziemi) tworzy zjawisko, że każdy punkt na niej jest jej środkiem. Jest Centrum sieci. Miejsce Każdego z nas, jeżeli wchodzimy do niej, jest w jej Centrum. To miejsce, by stało się naszym Centrum życia na Ziemi zależy od naszej Woli i umiejętności zrozumienia, że miejsce w którym żyjemy może się stać Centrum życia na Ziemi.

- **K a ż d a b u d o w l a** w mieście powinna być przestrzenią dostosowaną do wyspecjalizowanych procesów życia człowieka i dążąca do zamknięcia w swoim obrysie cyklu zużywania i odtwarzania lub być przystosowana do zamykania tego cyklu w ramach miasta. Jednocześnie z jednej strony przez zewnętrzną powłokę biologicznie czynną dąży

do związków z Naturą współdziałając z nią w procesie podtrzymywania życia biologicznego i osiągania izolacji. Z drugiej strony jej powłoka zewnętrzna i jej wewnętrzna funkcja w strefie przestrzeni publicznej współpracuje z Kulturą tworząc warunki wspierające związki między ludźmi, współtworząc przestrzeń bezpośrednich relacji informacji, sztuki, reklamy, techniki - wspiera integrację.